

Dos mesos i un dia al Nepal (XLIV)

text TONYO FIBLA

03-12-2008 Dimarts. Pokhara (continuació)

En aplegar a Kathmandu, la nostra sort ha estat que ens han deixat a Sitapaila, a cent metres de casa, i ens estalviat regatejar el taxi i almenys una hora de l'estació fins ací. Això sí, com vam ser els primers en carregar les motxilles estan baix de tot i al pobre cobrador li toca treure-ho tot i tornar-ho a carregar. Com no podia ser d'una altra manera nosaltres li ajudem.

Ens hem dirigit a casa Bijay, ja que és més segur que anar a ca Mukti, segurament allí no hi haurà ningú, pel contrari ací trobarem a algú. Truquem a casa Mukti i, efectivament, no estan a casa. Mentre esperem a Bijay hem descarregat les fotos a l'ordinador, no siga que les perdem. Aquestes fotos són sagrades!

Agarrem la clau de ca Mukti i Cinta i anem a dutxar-nos. Jo tinc problemes amb l'aigua calenta. Més tard ens fem una cervesa i uns tallets de pernil, encara en queda, i anem a sopar a ca Bijay.

Quan tornem per dormir la parella encara no han vingut. Els esperem, fem la xarradeta i anem al llit.

04-12-2008 Dijous

Avui hem d'anar a buscar els vestits. Anem a la meua casa antiga i Bikram ens diu que anirem junts a Kathmandu per a anar a buscar les vestimentes de gala per al casament. Se'ns fa tard i agarrem un tricicle motoritzat on anem deu o dotze persones com en una llauna de sardines. El primer que has de fer és corre i pegar quatre colzades per a pode introduir-te en la llauna i després estirar el coll per a poder respirar i que no t'ofegue ningú. Fet i fet el viatge et costa 10 rupies cosa que en taxi te'n costaria 100.

Quan ens trobem amb Bijay anem a cal sastre però la casa on ens van prendre les mesures ja no existeix, l'han assolada. Preguntem al veïnat i ens donen un telèfon, truquem i ve una dona a buscar-nos. Ens porta a casa un altre sastre però allí no estan les nostres robes. Tornem al mateix lloc i seguim investigant. Els obrers no ho tenen massa clar i el veïnat, tampoc. Al final aconseguim fer-nos amb el telèfon del nostre sastre que al cap d'una estona ve a buscar-nos. Ens porta a la sastreria nova i ens provem els pantalons i l'americana. Perfecte! Anirem molt mudats. A tot açò, haurem perdut unes dues hores amb tot aquest romans, es fa l'hora de dinar i anem els cinc a menjar alguna cosa a un restaurant.

A les cinc hem quedat amb Cinta a cada *baje*, ella se n'ha anat a una reunió de dones estrangeres. Quan esperem a Cinta, Tirtha ens ensenya el que ni han fet a la seua americana: al final de la peça de roba sempre posen unes lletres daurades amb les dades del fabricant. Mon pare era sastre i ho recordo perfectament en les

teles de Fontcuberta. Doncs aquestes lletres estan sobre la butxaca dreta de la jaqueta un poc tirades cap a l'esquena. Quina cagada! Això ho han hagut de veure a l'embastar, al repuntar, al desembastar i al planxar. Increïble! Però estem a Nepal i ací es tot és possible.

Ens pregunten on està la nova sastreria, nosaltres li ho expliquem. S'en van a veure que solucionen. De segur que no n'aclarirà res.

Per la nit anem a sopar a un restaurant giratori amb els *bajes*: *baje* i son germà, *kanxa baje*, avi petit. És un restaurant de luxe al centre de la ciutat.

Més tard es presenta Bijay amb cara de cansat i trist. Ens conta no sé quin embolic de fer una cerimònia per a celebrar el primer aniversari de la mort del seu vi patern. Això implicaria que son pare abans del casament, per al que faltés tres dies, s'hauria d'afaitar el cap i les celles. A ells no els fa massa gràcia anar al casament de Bikram amb el cap rapat.

Nosaltres li diem que passen de tot i que vagen a la d'ells. Després del casament, temps tindran per a fer totes les cerimònies que vulguen.

Número 755 - 22 octubre 2010 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural - Any XVI

la veu

de Benicarló

**PROTESTES
PER LES OBRES
DE DIVERSOS
VIALS**

**"Any electoral,
any d'obres".**

LA PLANTA DE TRANSFERÈNCIA, A BENICARLÓ

PROTESTES A BENICARLÓ PER LES OBRES DE DIVERSOS VIALS

Com diu la veu popular, des que es va instaurar la democràcia, “any electoral, any d’obres”. I així, a uns mesos de les properes eleccions, altra volta molèsties i queixes són la tònica dominant aquests dies a Benicarló arran de les obres d’urbanització que s’estan desenvolupant en diferents enclavaments del municipi.

Dos dels vials de circulació més importants, César Cataldo i avinguda d’lecla, ambdós perpendiculars, estan sent urbanitzats alhora, situació que ha provocat el tall de diversos carrers propers i la modificació del sentit del trànsit en altres per a donar eixida a l’intensa circulació

text REDACCIÓ

de vehicles que per ells discorre. Les obres estan provocant nombroses molèsties als veïns i malgrat que l’alcalde del municipi, Marcelino Domingo, ha fet una crida a la tranquil·litat i a la paciència, els usuaris dels vials estan començant a desesperar-se. Així ho han fet saber a través d’un escrit els veïns, que consideren que les obres no s’estan desenvolupant amb la

deguda sensibilitat cap a ells per a evitar les lògiques molèsties derivades dels treballs.

En aquest sentit han denunciat que durant el passat cap de setmana s’han tancat carrers “que no estaven afectades per les obres”, taponant-los amb munts de terra que van posar a posta, dividint a la tarda, en l’encreuament entre Francisco

FOTO!

El tubista benicarlando Eduardo Ruano ha format part aquest estiu de la Luzern Festival Academy (Suïssa).

El tubista benicarlando Eduardo Ruano ha format part aquest estiu de la Luzern Festival Academy (Suïssa), un referent a nivell mundial dels festivals de música per la quantitat i qualitat del seu programa. Dirigida per Pierre Boulez, amb els solistes de l’Ensemble Intercontemporaine com a preparadors, l’Acadèmia ha realitzat al llarg de tres setmanes diversos concerts tant per a formació simfònica com d’ensemble, de cambra i solistes. També es molt remarcable la tasca pedagògica d’aquesta formació més enllà dels seus propis músics, servint d’orquestra pilot per a les classes magistrals de direcció i els forums didàctics que Pierre Boulez ha impartit.

La música contemporània ha seguit la gran protagonista: s’han revisat classics del gènere com Webern, Schöenberg, Berio, Ligeti, Stravinsky i Carter entre d’altres. El propi Boulez va tenir presència com a compositor amb un concert monogràfic i el seu espectacular Figures, Doubles, Prismes al concert de cloenda va rebre crítiques inmillorables. L’orquestra de l’Academia també va estrenar l’obra encarregada enguany pel Festival: Turn, del compositor Dieter Ammann.

Amb una notable presència d’estatunidencs, japonesos i francesos sols dos espanyols -el tubista Eduardo Ruano i l’oboïsta catalana Maria Alba Carmona- han aconseguit participar a l’Academia, que enguany l’han format 140 estudiants provinents de 27 països d’arreu del món.

FOTO!

Activitats de l’IES Joan Coromines

Alumnes del Joan Coromines van estar al llac de Sanàbria, l’únic llac glacial de la península Ibèrica que té una extensió de prop de 320 ha i una profunditat de 51 metres.

Lucia del Pino/Andrea Fernández

LA BENICARLANDA ELENA LINARES, SUB-CAMPIONA D'ESPANYA INDIVIDUAL I CAMPIONA PER SELECCIONS AUTONÒMIQUES

text i foto GREGORIO SEGARRA

En el VI Campionat d'Espanya Mar i Costa de pesca, celebrat el cap de setmana del 8 al 10 d'octubre en la platja Morro de Gos d'Orpesa de Mar i organitzat pel club Torre del Rei, la benicarlanda Elena Linares García, del Club de Pesca Esportiva Benicarló, va aconseguir el títol de Campiona d'Espanya de Seleccions Autòniques. Linares formava part del combinat valencià, en una renyida competició on només es van disputar tres de les quatre mànigues previstes, a causa de la tempesta amb fort aparell elèctric que va obligar a la suspensió d'una d'elles. Les

valencianes van aconseguir el títol per davant de les Seleccions de Múrcia i Galícia, que van completar el podi. Així mateix, Elena va aconseguir el Subcampionat d'Espanya individual, després de la també castellanenca Alba Miralles i per davant de la basca

Cristina Gutiérrez, que va quedar en 3ª posició. Aquesta excel·lent actuació la classifica de forma automàtica per a disputar el pròxim any el Campionat Selectiu classificatori per al Campionat del Món de pesca des de costa.

Handbol

text i foto CLUB HANDBOL BENICARLÓ

SÈNIOR FEMENÍ

CBM ALMASSORA – 19

CH BENICARLO GRUPO PEINADO – 16

Segon partit de lliga el que es va jugar en Almassora. I primera decepció, ja que el resultat més just haguera estat l'empat, ja que tots dos equips van dominar una part.

La primera part va començar força igualada però poc a poc l'equip local va anar distanciant-se en el marcador arribant al descans amb 6 gols d'avantatge (13-7).

Durant el descans, es van intentar corregir les errades que, encara que poques, van facilitar alguns gols en defensa.

La millora defensiva en la segona part, amb major agressivitat, va permetre recuperar balons que van anar transformant-se en gols i van anar reduint les distàncies, arribant a posar-se les benicarlandes a 1 gol (17-16 minut 58) tenint tres vegades la possessió de la pilota per a poder empatar el partit, no aconseguint-lo pels nervis i la tensió del moment.

Pel GRUPO PEINADO van jugar: Anna i Laura en la porteria, Arantxa (6), Melani, Jenni (1), Vanessa, Jasmin, Juliana (4), Aroa (1), Rosa Mari, Cris (4).

INFANTIL MASCULÍ

CBM ALMASSORA – 28

CH PENÍSCOLA – 7

Primer partit de lliga el que van jugar els infantils del Club. Es va notar la seua inexperiència en la categoria, ja que han passat de jugar com alevins a la d'infantils.

Pel Peníscola van jugar: Mohamed, Mario, Damián, Robert, Jesús, José Manuel, Adrián i Miguel.

CADET MASCULÍ

CBM ALMASSORA – 29

CH BENICARLÓ – 16

Primer partit de lliga el que van jugar els joves del Club contra un rival més expert en la categoria. Al principi es va notar la diferència d'edat entre un equip i l'altre, ja que l'equip local estava format per jugadors de segon any.

Pel Benicarló van jugar: Adrián, Javi, Danut, Jonay, Alex, Juan, Alex Sigüenza, David, David Raya, Alex Roca, Kevin, Marcos, Sorin, Bruno i Sergi.

CADET FEMENÍ

CBM SAGUNT – 52

CH BENICARLÓ – 8

Comença la competició també en categoria femenina. Aquest primer partit ens enfrontava a un dels equips punters de la categoria. El Sagunt no va tenir problemes en guanyar a un rival que està en fase de formació.

Pel Benicarló van jugar: Leila, María, Anastasia, Wisden, Paola, Raquel, Elena, Lidia, Casandra i Vanessa.

Ferrer lamenta que s'està "incrementant el ja habitual caos circulatori"

ve de la p gina anterior

Pizarro i Colón". El secretari comarcal del BLOC, Joan Manel Ferrer s'ha fet resó d'aquestes protestes i ha traslladat les molèsties a l'ajuntament de Benicarló, del que ha lamentat "la poca sensibilitat de l'equip de govern del Partit Popular de Benicarló, que no ha donat les instruccions necessàries a l'empresa per a minorar les molèsties que produeixen aquestes obres de millora en els carrers". Ferrer considera que "s'havia d'haver deixat el carrer obert, ja que no s'havia de treballar en aqueix tram durant el cap de setmana, i haver fet cas a les demandes dels veïns que així ho van manifestar a l'ajuntament".

MENYS APARCAMENTS

A més, el Bloc ha lamentat la reducció de l'espai d'aparcament que es produeix derivat de la inutilització dels vials que s'estan urbanitzant "en una zona que ja de per si mateix és complicada per a l'aparcament". Ni el recent enderrocament d'unes naus industrials en la zona i l'habilitació del solar com aparcament "aconsegueix rebaixar els efectes negatius que està tenint sobre el trànsit rodad". Així, Ferrer lamenta que s'està "incrementant el ja habitual caos circulatori de la població, fent que en determinades hores siga impossible circular pel poble" i sobretot per aquesta zona aquest del municipi.

La falta de sensibilitat del PP amb els problemes dels benicarlandos és degut, segons el Bloc, "al cansament que manifesten els populars en la seua tasca de governar la ciutat, que es tradueixen en la negativa a solucionar problemes molt fàcils". A les molèsties per les obres s'ha d'afegir des d'esta setmana diverses modificacions en el

trànsit de Benicarló per aquestes obres així, pel que fa a César Cataldo, s'ha tallat el tram des del carrer de València a l'avinguda de lecla, cosa que ha fet que el tram entre Pius XII i Joan XXIII s'invertirà al sentit del trànsit i donarà sortida als vehicles des de Joan XXIII. Al mateix temps, al carrer de Francisco Pizarro, en el tram que va des del carrer de Sant Elm fins al carrer de València, s'invertirà el sentit del trànsit per poder donar sortida als vehicles que accedeixen per Sant Elm i pel carrer de València per tal de sortir al Passeig Marítim.

I MÉS OBRES

Les de César Cataldo i avinguda lecla no són les úniques obres que s'estan desenvolupant a la ciutat. En la zona oest han començat per fi els treballs de desbrossament del PAI del sector 7, després de més de 15 dies d'aturada de la màquina a causa, presumiblement, de l'estat del terreny que ofería poques

garanties per a treballar. El carrer Ramón i Cajal ha estat diverses setmanes tallat al trànsit en sentit d'entrada des de l'avinguda del Maestrat, sense que s'indicara una via alternativa als veïns, i obligant a la majoria a eixir a la N340 si volien accedir al carrer Sant Francesc, amb el consegüent perill que comporta la incorporació a la carretera des d'aqueix punt. El Passeig Marítim no ha estat exempt de problemes, sobretot per als alumnes del CEIP Marquès de Benicarló, que han hagut de suportar els sorolls procedents de les obres de canalització del gas ciutat durant tot l'inici del curs escolar. Ara els problemes s'han traslladat al tram final del passeig, prop de la platja del Morrongo, on un semàfor s'encarrega (o no?) de regular el trànsit. En el centre del poble, per als vianants, les obres de restauració de l'antic ajuntament, han obligat més d'un dia a tallar el pas als vianants, que s'han vist obligats en més d'una ocasió a modificar el seu trajecte.

Les que sembla no arranquen són les obres d'ampliació del pavelló poliesportiu

ve de la p gina anterior

I OBRES QUE NO COMENCEN

Les que sembla no arranquen són les obres d'ampliació del pavelló poliesportiu. Després de diferents denúncies per part del propi equip de govern, encarregat d'adjudicar les obres, l'empresa va iniciar els treballs desbrossant el solar i trasplantant les palmeres que allí creixien. Ara, de nou les obres estan paralizades i ha desaparegut fins a la màquina que l'empresa va traslladar per a realitzar els primers treballs. Una setmana després de l'inici del curs esportiu de la campanya organitzada pel consistori, els cursos s'estan desenvolupant en diferents instal·lacions educatives del municipi (col·legis i instituts) a l'espera que finalitzen les obres i el pavelló pugui de nou albergar totes les activitats organitzades des del consistori. Que no se sap quan serà...

5874

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

El passat diumenge a la tarda, al Camp Municipal de Futbol que encara no té nom, es va viure una de les mostres de generositat més impressionants i grandioses que mai es poden trobar dins del món del futbol. Potser algun ximplot deu estar pensant que em refereixo al magnífic regal amb que el nostre equip va obsequiar els visitants, que va consistir en tres valuosos punts, tres, que en cap moment es van merèixer. Tot i considerar que la generositat dels nostres va ser exemplar -sobretot si pensem que es tractava del segon equip de l'Almassora-, el fet al qual em refereixo no té res a veure amb l'altruisme cap als forasters ni amb les relacions entre clubs. Tampoc no té cap relació amb els diners que setmanalment s'emporta l'estament arbitral. Aquest exemple de magnificència al que ja fa estona estic fent referència, ens el va oferir un aficionat, soci del club, que va voler mantenir l'anonimat tot renunciant a un generós enriquiment crematístic (ací, amb aquesta paraula, he rendit un petit homenatge al mestre Palanques, gran consumidor de la mateixa). Aquesta mostres de magnanimitat hauria de ser mereixedora de reconeixement per part dels estaments pertinents però al més alt nivell. No estic parlant només de les més altres instàncies esportives locals, sinó provincials i regionals (això és un altre homenatge al mestre Palanques, a qui no li queien els anells ni escatimava elogis a l'hora de referir-se a la nostra regió o província). Ara també estic pensant que potser algú es preguntarà quin és el simbolisme dels quatre dígitos que apareixen al començament d'aquesta pàgina, i ara podria començar a escriure centenars de bajanades al voltant de coses que no tenen res a veure amb aquest número. Però no ho faré perquè seria massa llarg i potser semblaria que el que vull és omplir la pàgina amb coses que poc o no res tenen a veure amb el futbol.

5871

5872

5873

5874

5875

5876

5877

5878

5879

5880

Però abans d'informar del magne esdeveniment, he de compondre una petita introducció. Allò que vulgarment es coneix com "la rifa del pernil", ha patit un canvi prou sensible. Ara, a més a més d'aconseguir la desitjada pota o espatlla de marrà, existeix la possibilitat d'emportar-se cap a casa fins a cent euros (la primer setmana en van ser cent cinquanta). La jugada és la següent: entre els compradors dels numerets de la rifa, es fa un sorteig paral·lel, acumulable i no

També hi hauria qui sospitaria que tot això que estic fent no són més que maniobres o ardis amb el sinistre i malvat objectiu de passar de puntetes damunt la humiliació que va suposar la derrota del nostre estimat equip davant un d'altre inversemblant. La veritat és que com a argument no està gens malament, i quedaria plenament justificada la meua actitud d'avui. Però les coses no van per aquest camí i jo, que em prenc les coses molt seriosament, he de reconèixer que en aquest cas l'argument citat està mancat de fonaments objectius.

Però abans d'informar del magne esdeveniment, he de compondre una petita introducció. Allò que vulgarment es coneix com "la rifa del pernil", ha patit un canvi prou sensible. Ara, a més a més d'aconseguir la desitjada pota o espatlla de marrà, existeix la possibilitat d'emportar-se cap a casa fins a cent euros (la primer setmana en van ser cent cinquanta). La jugada és la següent: entre els compradors dels numerets de la rifa, es fa un sorteig paral·lel, acumulable i no

excloent respecte al del pernil, per mitjà del qual es treuen tres números. Els tres afortunats, a l'igual que ho fan a la primera divisió, han de xutar des del mig de camp i, si aconseguen que l'esfèrica entre a la porteria, se'n poden anar cap a casa amb una quantitat de diners que ve determinada en funció de les pilotes que entren a la porteria. Feta aquest imprescindible explicació, passo a relatar l'esdeveniment de la jornada. Quan els nostre president-espíquer va anunciar els números dels que havien de xutar des del mig de camp, només se'n van presentar dos que, a més a més, van errar els seus llançaments. L'altre, el posseïdor del número que apareix a l'encapçalament d'aquesta pàgina, en una immensa demostració de generositat envers el club de la seua vida, no va comparèixer evitant un important menyscapse per a les minvades arques del club. Aquest aficionat, que vol mantenir l'anonimat, va fer arribar a aquesta secció de La Veu, l'original del numeret de la rifa com a demostració de la veracitat de tot allò que es conta en aquesta pàgina. Jo puc dir que estic segur que m'hagués endut els diners cap a casa perquè ja fa setmanes que vaig per les nits, quan s'apaguen les llums del camp, il·luminat pels rajos de lluna, i el percentatge d'encerts és escandalosament positiu per a mi. Per això estic encara més content i ningú serà sabedor mai de la meua generositat. Gràcies, anònim aficionat.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Sempre ho han sigut, però en les darreres setmanes han esdevingut la revista de referència escatològica no ja només a nivell local sinó que gosaria dir que fins i tot a nivell continental o mundial. De fet l'últim exemplar els ha quedat redó. Redó ben bé no, no sé com explicar-ho. Redó però a l'inrevés. La cosa comença amb una monumental cagerada a la portada i s'acaba amb un pet a la darrera pàgina. Normalment el procés sol ser l'invers, no? primer va el soroll i després la morterada. Però ací no, vostés són diferents fins i tot per a això.

Disculpe el poc suc però és que, mire, se m'ha encomanat aquesta manera de fer tan merdosa i no m'hi pogut resistir. D'abocadors desubicats i depuradores virtuals n'estic literalment tip. Som, m'ho comentava l'altre dia un amic expert en la matèria, segur que dels pocs pobles d'Europa –sí, d'Europa m'insistia- que tractem tan malament els residus. Si els tractem malament que ni els tractem. Com a bon benicarlando que sóc, no puc menys que dir que ja ens ho farem. O millor encara, ja ens ho faran.

Llijo algunes notícies. Comprovo que en la celebració del 9 d'Octubre la cosa s'acaba amb la interpretació de la Muixeranga. No puc imaginar-me les forces vives locals escoltant drets i amb atenció aquesta bonica i emotiva melodia (no tant com nuestra *requión*, que li quede clar)... pobres meus, si sapigueren què és allò allargarien a córrer i

acabarien per trencar-los les dolçaines i els tabals a l'esquena als músics. Cosas veredes, querido Sancho.

Ricardo Mascarell ha estat designat candidat del Bloc Nacionalista Valencià a l'alcaldia de Benicarló. Canteret nou, aigua fresca. Bon reclam, bona persona, bon cap de llista. Tant de bo li vaja bé i tinga la sort que es mereix. I no vull dir res més. Que tinga

coneixement i si arribat el moment ha de pactar amb algú, que ho reflexiones bé, que es deixi aconsellar per qui l'aprecie de veritat i que se'n recorde de qui no són els seus. Un però. Aquest senyor, jo ho he vist en persona, és faller i això, senyora Garcia, diu molt poc al seu favor. És més, per a mi, ànima descreguda (paradoxa) diu més aviat en la seua contra. Són manies personals, ja ho sap, no puc fer-hi més.

Disculpe, però em segueixen impressionant les imatges del nostre regidor de falles arremullant-se en una font pública. Veig, i demano perdó humilment, que no es tracta de cap muntatge, que el senyor Salinas siga per

voluntat pròpia o perquè estava massa prop del perill es va capbussar vestit tot ell ni més ni menys que davant l'Ajuntament. No, no es tracta precisament d'un personatge que passe desapercbut en general i la seua actuació –voluntària o no- dóna una molt mala imatge de la corporació municipal. En el ben entès que la decisió balnearia fóra de motu propio, aquest senyor hauria de presentar la dimissió per un acte proper al vandalisme. Si, pobre senyor, tal i com jo suposo, va ser llençat immesericordement a l'aigua per un grapat de bròfecs, la seua obligació com a autoritat local és presentar la corresponent denúncia i que paguen. El que siga però que paguen. Si no denuncia ha de dimitir també. Sí, sí, ha de dimitir i ja està. Ara que, a vore qui és capaç de trobar un regidor que domine tan bé el tema faller, que toque tan bé el bombo, que porte amb

tanta elegància el bastó aquell que li van donar per sortir a la processó de Setmana Santa els nostres paisans andalusos... No, no que no dimitisca que ja n'estem farts de gent de posat seriós i circumspecte. Un que en tenim que se'n xale i encara l'hem de fotre fora. No, no i no. Salinas a l'alcaldia, que estic segur que portarà la vara amb classe i senyorio i no com aquest que diràs que porte un gaietet d'aqueixos que venen a sant Gregori.

Si aquesta setmana algú es mereix l'espifiada, senyora Garcia, sóc jo. I bé que ho sento, però haver de tindre açò enllestit abans de dijous –dropo, més que dropo- em resulta difícil de controlar.

BENIHORT PRODUIRÀ AL VOLTANT DE 220.000 LITRES D'OLI

text i foto NATÀLIA SANZ

L'Almaçara de Benihort obrirà les seues portes per a l'entrada d'olives dilluns que ve amb la finalitat de plantar cara a la campanya d'oli 2010-11, que finalitzarà en el mes de febrer.

A través d'un procés en fred que garanteix la màxima qualitat del producte obtingut, la cooperativa benicarlanda produirà 220.000 litres d'oli oliva verge procedent de varietats autòctones com regués, farga i canetera. L'oli d'oliveres mil·lenàries també començarà a envasar-se en breu. Benihort i les cooperatives de Santa Magdalena de Pulpís i Cervera es van unir fa una dècada per a formar una almàçara comarcal, situada en els terrenys de la cooperativa benicarlanda, amb la finalitat de treballar conjuntament l'oliva. "Es preveu que la campanya d'oli d'enguany siga al voltant de 1.200.000 quilos d'olives que produiran aproximadament 220.000 litres d'oli", explica el responsable, Manolo Arnau Iglesias. La almàçara de Benihort selecciona les millors olives per a embotellar oli amb marca Benihort que es comercialitza en envasos de 5, 2, 1, 0,5 i 0,25 litres. Segons detalla Arnau, "es tracta en la seua majoria d'oli procedent de varietats autòctones com regués, farga i canetera que es caracteritzen per un dolç sabor i aroma afrutat, que recorda a poma, plàtan i herbes aromàtiques de la zona".

De la mateixa manera, en breu es començaran a envasar els més de 5.000 litres d'oli mil·lenari que la almàçara benicarlanda produirà, a partir d'olives d'oliveres mil·lenàries de la cooperativa comarcal Clot d'en Simó. Països asiàtics com Japó, Xina o Taiwan, valoren aquest or líquid per la seua alta qualitat. L'oli Benihort pot adquirir-se en les fruiteries que l'empresa té a Benicarló i Vinaròs, així com en la Tenda del Polígon Industrial.

600 ALUMNES A LA UNIVERSITAT POPULAR

text i foto NATÀLIA SANZ

Més de 600 alumnes s'han matriculat en els cursos que ha oferit enguany la Universitat Popular de Benicarló.

Els cursos més sol·licitats enguany han estat, com cada any, els relacionats amb arts i manualitats i també els de llengües. Amb tot, un dels que més èxit ha tingut ha estat el d'Entrenament de la memòria, que es va engegar l'any passat i a causa de la bona acollida enguany s'ha desdoblant en dos grups per a donar cobertura a la demanda existent. El pròxim 2 de novembre començaran les classes de l'UP per als 604 alumnes que s'han matriculat enguany. Encara que el termini de matriculació està tancat, per als cursos que tenen places lliures encara es poden formalitzar les matrícules, com és el cas de Bonsai, Acte maquillatge grup B (que comença a partir de gener) i Espanyol per a estrangers. L'oferta d'enguany ha inclòs 21 cursos que, en alguns casos, es desdoblen en diferents grups per a satisfer la demanda existent. És el cas de Dibuix i pintura, Ceràmica, Restauració de mobles o ensenyament de diferents idiomes. A més, el departament també ofereix els cursos destinats a la formació de persones adultes, encaminats a

l'alfabetització o l'obtenció del Graduat Escolar. D'altra banda, el programa d'Esport Escolar que porta a terme la Regidoria d'Esports està complint les expectatives previstes i ha matriculat en només dues setmanes al voltant de 800 alumnes entre els centres de Primària i Secundària. Futbol sala, bàsquet, natació, gimnàstica rítmica i tennis han estat les activitats més demandades. La setmana passada van començar les activitats de primària, mentre que aquesta setmana començaran les de secundària en les diferents instal·lacions esportives municipals i les destinades a majors de 16 anys.

COMENÇA LA SETMANA DEL COMERÇ

text NATÀLIA SANZ

Un plat de paella gratis elaborat pels millors cuiners de Benicarló. És el motiu de la llarga cua que es va formar enfront de la porta del Mercat Central de la ciutat, en el qual pel simple fet de comprar, es lliurava un tiquet que donava dret a una ració de paella.

A primera hora del matí van començar a cuinar-se les paelles, a la vista del públic i amb explicació inclosa. Com si d'un programa de cuina a l'aire lliure es tractara, els restauradors del municipi posaven punt i final amb aquesta jornada a l'intens mes i mig de promoció dels productes del mar que han realitzat en els seus establiments i en el mateix mercat central, on tots els dimarts i dijous han desenvolupat els tallers de guisats mariners que tanta expectació han alçat en el municipi. Amb les paelles es posava punt i final a la festa, en les quals es van emprar pollastre, costelles i verdures "tot del mercat, ben fresc", assegurava Manolo Rico, president de l'Agrupació de Restauradors de Benicarló. Centenars de persones s'acostaven al Mercat per a participar de la jornada que ha clausurat els Tallers de Guisats Mariners i que també ha donat inici a la III Setmana del Comerç Local.

La satisfacció entre els organitzadors de les jornades no podia ser major, donat l'èxit de les jornades. Així, el balanç era positiu, encara que Rico apuntava la possibilitat de canviar les dates de celebració de les

jornades gastronòmiques en els restaurants "perquè aquesta no és la millor època per a fer aquestes coses", assegurava. La jornada, que ha servit també per a donar inici a la III Setmana del Comerç Local, que s'allargarà fins al 22 d'octubre. Eixa mateixa nit se celebrava la conferència "El comerç en Internet. Una experiència pràctica", a càrrec de l'empresari i gurú del comerç electrònic Ricardo Lop, que va explicar les possibilitats i la potencialitat del comerç en Internet. La xarrada estava especialment pensada per a empresaris, menuts comerços i emprenedors, encara que van ser molts els ciutadans que es van acostar a conèixer aquest curiós cas, del que és protagonista Acers de Hispània, una menuda empresa d'un poble de Terol que ja ven a mig món a través d'Internet. Lop és el director de l'empresa de ganivets i la seua xarrada va estar centrada en les possibilitats que ofereix la xarxa als emprenedors, menuts comerços i empresaris a l'hora de col·locar part dels seus productes a clients allunyats del seu espai comercial més immediat. Gràcies a la seua web i a una adequada promoció en els motors de recerca, ha aconseguit vendre ja a més de 62 països de tot el món i multiplicar les vendes i productes que ofereix per aquesta via. Ricardo Lop duu més de 12 anys dedicat al comerç en Internet, amb diverses empreses. Una d'elles subministra oli d'oliva a Benet XVI. És un autèntic gurú del comerç electrònic i a Benicarló, va donar a conèixer alguns dels trucs per a reinventar els comerços i adaptar-los a la conjuntura econòmica actual.

S'inicia el curs de Periodisme Digital a la Seu del Nord de la UJI, Benicarló

text REDACCIÓ

El divendres 15 d'octubre ha començat el curs de 30 hores sobre "El periodisme digital" als locals BDM Consultores, de Benicarló, dins el programa Seu Nord, Campus Obert de la Universitat Jaume I.

Amb voluntat d'oferir una panoràmica general de l'impacte d'Internet en l'àmbit del periodisme, el curs aborda eines i coneixements amb objectiu proporcionar una visió general del fenomen del periodisme ciutadà i de les conseqüències de la Web 2.0 en el terreny comunicatiu i periodístic.

El curs pretén oferir una panoràmica general de l'impacte d'Internet en l'àmbit del periodisme. Alhora que proporciona eines i coneixements pràctics per a l'elaboració de continguts periodístics a Internet.

El professor Andreu Casero, director del curs, en la sessió inaugural.

Laberints

Fronteres

text JOAN HERAS

Hi ha conceptes,imatges i metàfores que adquireixen per mèrits propis, per la seva capacitat de seducció i de fascinació, un lloc especial,quasi íntim, en els nostres imaginaris vitals.

Sens dubte,el concepte, la imatge o la metàfora –diguem-ne com vulguem- del laberint n'és un cas paradigmàtic. Qui no ha fet servir alguna vegada la idea del laberint per parlar de la pròpia existència, d'una situació enrevessada, d'un conjunt de dificultats que han fet de l' assoliment d'un objectiu una tasca més complicada? I qui no s'ha fascinat o enredat alguna vegada pels racons sense sortida d'un laberint de camins fets d'arbustos alts o dibuixats en un paper? I de seguida, quan parlem de laberints, ens imaginem la tortuosa i envitricollada xarxa de metro de Londres o París i tants i tants barris antics de ciutats que s'han anat fent a cops d'història. O la immensitat de passadissos fets de prestatgeries plenes de llibres de grans biblioteques reals o imaginades a lament laberíntica d'un Umberto Eco o d'un Borges.

Però si parlem de laberints necessàriament hem de referir-nos al que podríem considerar laberint fundacional de totes les metàfores o conceptualitzacions que s'han fet al llarg de la història a propòsit d'aquest espai arquitectònic tan peculiar i suggerent. Parlo, lògicament, del laberint de Creta, el laberint de Teseu i d'Ariadna. Potser és sobrer fer-ho, però m'agrada repassar-ne l'argument (o algun dels arguments possibles, perquè amb això de la mitologia ningú pot dir l'última paraula) La cosa, doncs, va més o menys així. . Ariadna era filla de Minos, rei de Creta. Pasífae, la seva mare i esposa del rei, va sentir sobtadament una forta atracció sexual per un bellíssim brau que Posidó va fer sorgir de les aigües a petició del propi rei de Creta. Per poder satisfer el seu desig, l'ingeniós constructor, inventor i arquitecte Dèdal li va fer una disfressa d'una vaca de fusta que va servir perquè el brau mantingués un contacte sexual amb Pasífae. D'aquesta relació en va néixer el Minotaure, un ésser que és meitat home i meitat brau. El rei Minos,horroritzat davant el monstre que havia engendrat la seva pròpia dona, va ordenar a Dèdal que construís un laberint per poder tancar el Minotaure al seu interior. Amb aquest encàrrec, doncs, Dèdal, el famós constructor i inventor, va dissenyar i construir el que probablement és el primer laberint de la història o, com a mínim, el més conegut i famós.

Minos havia lluitat contra la polis d'Atenes perquè en aquesta ciutat havien matat el seu fill Androgeu. La polis d'Atenes, doncs, dominada pel rei de Creta, havia de pagar un brutal tribut al seu dominador: cada nou anys els atenesos havien d'enviar set nois i set noies que eren oferts al Minotaure. La tercera vegada que els atenesos havien d'enviar a la mort catorze dels seus joves, Teseu, fill d'Egeu, rei de la sotmesa Atenes, es va oferir per formar part dels nois seleccionats. Una vegada van arribar a les portes del laberint, Ariadna, la princesa de Creta, es va enamorar perdudament de Teseu i li va oferir una espasa màgica i un fil que si l'anava descabdellant li permetria trobar la sortida del laberint. Teseu, suposadament desarmat però amb l'espasa que li havia donat Ariadna ben amagada, va entrar al laberint i va lluitar amb el Minotaure fins que va aconseguir matarlo. Una vegada mort el monstre, Teseu,havent alliberat la seva ciutat del terrífic tribut que devorava grapats de joves atenesos, seguint el fil d'Ariadna, va poder trobar la sortida del laberint. Teseu i Ariadna van fugir junts a l'illa de Naxos. Però Teseu, finalment, sembla que seguint la voluntat de Dionís que volia per a ell la princesa Ariadna, la va abandonar. Ariadna va tenir diversos fills amb el déu Dionís, déu de la festa i del vi, que desitjava a una dona tan plena d'amor i de passió. Però Ariadna va seguir plorant pel dolor que Teseu, amb la seva cobarda fugida, li va causar.

Ariadna i el seu fil han esdevingut un referent necessari en el món dels laberints. Sembla ser que les diverses versions del mite carreguen els honors al coratge de Teseu i reserven un amable segon pla a l'astúcia d'Ariadna, una astúcia moguda per l'amor. En definitiva, un exemple més de la descompassada balança que fa créixer fins als grans honors els valors masculins i que menysvalora les aportacions intel·ligents de les dones.

I si parlem del fil d'Ariadna hem de recordar, és clar, la nostra versió, la que en fa Espriu i que, en el món del teatre, de la mà de Salvat ens la presenten com la criatura literària que guia a Teseu –i l'Altíssim i Salom i el propi Autor- pel petit però universal laberint de Sinera. Sempre, però, sota la mirada atenta de la Mort que va triant els seus futurs acompanyants.

Passejar pels laberints,físics o metafòrics, és una manera de passejar per la vida, pels seus camins a voltes sense sortida, per les arribades que són un punt i seguit. I passejar pels laberints és també jugar amb les dificultats i prendre'n consciència ,i, per què no, gaudir-ne. Benvingudes, doncs, imatges, conceptes i metàfores amb aquesta força.

BANCA "ÈTICA"

Els catòlics que encara no hem perdut la fe no guanyem per a sobresalts: *l'affaire* de la pederàstia ens ha dolgut i descol·locat i no en tenim prou amb el *mea culpa* entonat pel Sant Pare i algunes dimissions. Cal ser del tot contundent i -millor encara, cal replantejar-se el celibat opcional. I ara l'evasió de capitals i altres tripijocs en la banca vaticana que, per definició, hauria de ser una banca ètica. I plou sobre mullat, perquè hi ha l'antecedent del tàndem Marzinkus-Calvi, amb negocis del tot bruts i del tot impropis d'una institució aixoplugada per l'església.

Clar que, en l'arrel de tot, hi ha la incongruència d'una confessió religiosa constituïda en estat i que fa el doble joc: el del poder temporal i el del missatge de Jesús. Tot i que Ell ja ho advertí -"No es pot servir a dos senyors: a Déu i al Diner"- i ja es veu el cas que li fan els qui diuen "representar-lo".

Marc Antoni Adell

DIVENDRES LITERARIS

TARDOR 2010

Divendres 22 d'octubre

20:00 hores

Presentació del llibre

El perquè de la vegueria ebrenc

de Jordi Jordan

Editorial ONADA

Lloc: Penya Setrill

Carrer de Pere Boques s/n

Organitza:

ASSOCIACIÓ CULTURAL ALAMBOR

COL·LABORA:

AJUNTAMENT DE BENICARLÓ

REGIDORIA DE CULTURA

DIPUTACIÓ DE CASTELLÓ

PENYA SETRILL

Com incrementar els ingressos de l'Estat?

Fa uns dies vam estar comentant en la tertulia d'un animat sopar situacions i circumstàncies de l'actual conjuntura econòmica, i com sempre pareix que la Banca és la culpable de tot, l'atur el més greu problema al que es sotmet Espanya i els pobres ciutadans sagnats a impostos i sense rebre les ajudes que es mereixen...

Algú va decidir explicar el següent cas real:

Es tracta d'un matrimoni amb dos fills, els dos treballen el marit al sector del Moble i ella al sector de la construcció. Fins aquí tot bé, però per culpa de la crisi ella es queda a l'atur. Clar quins són els ingressos mínims per a concedir l'ajut de 400€ un cop acabat l'atur? Dons aquí neix el problema ja que el marit cobra 900€ oficials (les quantitats de sous van ser suposades ja que no es coneixien, però segur que són bastant aproximades a la realitat) però a més cobra un sobre en negre de 600€. Això provoca, per una part, que per 600€ l'empresa i treballador s'estalvien els impostos corresponents a la seguretat social, a més el treballador s'estalvia la part impositiva del IRPF per ingressar menys. Per un altra part com que els ingressos familiars s'han reduït als

900€ oficials (encara que cobra una part en negre l'estat no ho sap) per tant li correspon cobrar l'ajut familiar previst de 400€, es clar tenen dos fills.

Aleshores en aquest cas l'estat deixa d'ingressar per la part de diner negre que no tributa, la seguretat social no recapta la part d'impostos d'aquest salari, i a més, com que legalment no cobra més que 900€ els correspon un ajut familiar que ha de costejar la seguretat social (es a dir la resta de contribuents que no cobren negre).

Per tant la conclusió va ser clara, s'ha de perseguir l'evasió fiscal, el diner negre, perquè si aconseguim que l'empresa pague, en oficial, els 600€ que hem comentat, es cobraran més impostos, recaptarà la seguretat social i a més s'evitarà donar l'ajut familiar ja que els ingressos oficials seran de 1500€ i no de 900€ com fins ara estan tenint. Es a dir que es recaptarà més i es pagarà menys. I la resta de contribuents haurien de pagar menys ja que els ingressos de l'estat s'incrementarien sense incrementar impostos.

Be, per primera vegada no tota la culpa es de la Banca.

Publicat al blog Foro Econòmic Benicarló per Jordi Espiell.

INUNDATS I INCOMUNICATS

text i foto NATÀLIA SANZ

El candidat a l'alcaldia del Bloc per Benicarló, Ricardo Mascarell, considera "lamentable que la ciutat quede incomunicada cada vegada que cauen quatre gotes" com ha succeït la pasada setmana.

Mascarell ha responsabilitzat directament a l'ajuntament de Benicarló "que ha de donar la pallissa a qui siga i tots els dies. Ens quedem incomunicats i això és inadmissible", assegurava. El alcaldable va recordar que són moltes les zones que es queden aïllades dins del terme municipal per culpa de les inundacions que assolien diferents partides tots els anys i en els mateixos punts. Així, recordava que els residents en la zona sud del municipi veuen "com es queden tancats a casa massa vegades sense poder eixir i envoltats d'aigua" al no estar els carrers urbanitzats. Aquest és un dels aspectes en els quals el recent designat candidat a l'alcaldia per l'opció nacionalista incidia durant l'acte de presentació de la seua candidatura.

I és que l'estat de l'urbanisme en el municipi és una de les crítiques que Mascarell va realitzar durant el seu parlament. "Benicarló està tancat des de fa molts anys a l'urbanisme, no es desenvolupa. Els benicarlandos hem de saber quina ciutat volem amb la vista posada en el 2050", va sostenir. En aquest sentit, exemplificava les seues paraules incidint en la contínua supressió de places d'aparcament que, a la seua manera de veure, s'està realitzant en la ciutat. "Urbanitzem carrers i llevem places d'aparcament, quan el parc d'automòbils és cada vegada major. On els aparcarem?" es preguntava.

Pel que fa a l'estat en que es troba el vial que ocupa la futura carretera Benicarló-Peníscola, Mascarell lamentava "que aquest estiu han passat per allí molta gent i no podem permetre que estiga com està", reclamava. Referent a la seua candidatura, el

alcaldable nacionalista es va mostrar convençut de poder superar el sotrac patit per la candidatura en les últimes municipals, quan va perdre tres dels cinc regidors que tenia. "No es va saber explicar a la gent que primer es va pactar amb el PP, es va abandonar el pacte perquè no es van complir les expectatives, ens vam posicionar després amb el PSPV i la gent no ho va entendre", va lamentar.

En qualsevol cas, va mostrar les seues intencions de "treballar amb il·lusió per a il·lusionar a la gent, cosa que l'actual equip de govern no fa i gestionar bé l'ajuntament. Ésser, en definitiva, l'alternativa eficaç al PP i PSPV", va concloure

LA PLANTA DE TRANSFERÈNCIA, A BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

Benicarló acollirà una de les plantes de transferència del Consorci de Residus de la Zona I. Les instal·lacions es construïran aprofitant l'espai lliure que queda en l'actual planta de tractament de reciclat de residus procedents de la construcció i demolició que gestiona l'empresa Tramed 21.

La Junta de Govern va donar llum verda a la construcció d'aquesta infraestructura, que permetrà alleujar per un temps el problema de les escombraries en el nord de la província. Finalment serà Benicarló qui acollirà les instal·lacions a l'haver oferit els terrenys existents dins de la planta de reciclat al consorci, que va rebutjar d'aquesta manera la proposta de Vinaròs perquè es construïra en el seu terme municipal. Antonio Cuenca, representant de Benicarló en el Consorci, confirmava la notícia i explicava que "és una ampliació de l'actual llicència d'activitat. Qualsevol altre emplaçament implicaria altra llicència, el que retardaria els tràmits de construcció de la planta". Cuenca calcula que les noves instal·lacions, que se situaran en la part nord de l'actual planta, estaran acabades en un mes i mig "com a molt, perquè només cal construir un mur de formigó". Sobre ell es donaran suport les tremuges "que van descarregant en les plantes mòbils que es col·loquen per sota". Una vegada compactats els residus sòlids urbans, es traslladaran "a l'abocador de Vaersa", detallava Cuenca. El consorci de Residus es farà càrrec, segons ha detallat el representant benicarló "del desgast dels camins que duen a la planta i tots les despeses que es deriven de l'ús d'un sòl que és municipal", apostillava.

La Junta de Govern va donar llum verda a la construcció d'aquesta infraestructura, que permetrà alleujar per un temps el problema de les escombraries en el nord de la província.

D'altra banda, en la reunió s'aprovava la petició de l'empresa encarregada de la construcció de l'abocador a Cervera, una vegada que conmppta amb l'autorització ambiental integrada expedida per la conselleria de Medi ambient. S'agiliten d'aquesta manera els tràmits de construcció d'aquesta instal·lació, clau per a solucionar els problemes dels residus sòlids urbans en la zona nord de la província. De fet, la presidenta de l'empresa Teconma, Charo Arévalo, va destacar que "duem sis mesos treballant i ja hem tenim construït un terç de l'obra". Està previst "si no sorgeix cap contratemps i tot marxa segons el previst" que el complex entre ja estan alçats la major part dels pilars que sustentaran la nau principal, algunes de les infraestructures secundàries "i en breu començarem a construir l'abocador, una vegada que tenim l'autorització", explicava Arévalo. El subdelegat del govern, Antonio Lorenzo, destacava durant la visita que va realitzar a les obres que les instal·lacions de Cervera "és un exemple clar del que és treballar per part de totes les administracions per a solucionar un problema cabdal com és la gestió dels residus". Lorenzo recordava que la tecnologia que s'emprarà a Cervera és "nova a Espanya i es convertirà en tecnologia de referència en la gestió dels residus". Per al subdelegat "aquest tipus d'instal·lacions són imprescindibles per a seguir construint futur, màxim en un territori com en el nostre que el turisme i l'aprofitament del territori és imprescindible".

ve de la p gina anterior

Allà que treballaven els obres. Perquè després diguen que el nostre Cans no va per feina.

I com que algú ho havia de dir, destacarem que aquesta festa del 9 d'octubre no se l'acaba de creure ningú. O no? Mireu l'acte protocolari d'hissar la senyera, quina cosa més sema! Els regidors amb cara d'avorrits, les mans creuades sobre els genitals com en una defensa futbolística, la postura que adoptem a missa quan ens pica tot abans de començar. Un fotògraf improvisat que no va vestit per a la solemnitat. Un parell de ciclistes de pas (un d'ells ni es treu el casc, que poc respecte!), la colla dels nanos allà al final i quatre arreplegats més si descomptem la ciutadana que des del balcó del 3r pis, olímpicament ignorant de l'acte, envia un sms per a preguntar que què passa al carrer... I devia ser l'acte més massiu del dia. Ja és hora que intervinga una comissió de festes, cal revifar la celebració com es va fer amb les festes de sant Bartomeu en temps de don José María. Per començar, que és una festa valenciana sense bous? Res, no res. Vinga, qui és posa a treballar?

El quimono rosa bufat

Arran del comentari nostre sobre el vestit rosa de les dames infantils de la setmana passada, se'ns ha recordat que tant el vestit com el color són escollits per les mares de les xiquetes, això sí seguint el disseny dels que són propietat de l'ajuntament. Cada any, de fet, han estat d'un color: l'any passat van ser rosa fosc, l'anterior, color salmó, i fa dos anys de color verd. Exactament, tot això és cert i no podem negar res. Ara bé, no deixem de preguntar-nos: no participen els pares en l'elecció del disseny i del color? Els vestits que conserva l'Ajuntament, quina antiguitat tenen? Han estat estudiats per experts en

indumentària que en verifiquen l'autenticitat i la fiabilitat com a mostres de la tradició local? És possible anar a pitjor en la tria de colors? Una endevinalla: la resposta a una d'aquestes preguntes és sí, i tant!

Alcalde desaparegut

Sembla, segons han vist (o millor, no han vist) diversos televidents, que l'alcalde no apareix per la tertúlia del Canal 56. Per què deu ser? El resultat és que ara les garrotades se les peguen entre Escuder i Redorat. Heu mirat a la d'Intereconomia?

Tecnicismes culinaris

L'altre dia a la festa que van fer davant el mercat, on es van repartir plats de paella a dojo, segons diuen, fins a mil racions, es va escoltar a un dels cuiners, un dels més coneguts per les seues especialitats en el llagostí que diuen del poble del costat, se'l va escoltar, diem, fer una frase rodona "pasen y vean las gustosas *alcarxofas* de Benicarló". Això de ser valencià i no voler-lo parlar fa que passen aquestes coses.

Un capellà com Déu mana

Segons hem pogut saber els tafaners, a missa, a Sant Bartomeu, abans de la consagració, el capellà que hi ha ara va fer agenollar a tothom. És sabut que l'actual Papa ha obert el pas a les celebracions eucarístiques en llatí, a la manera medieval com qui diu, i aquesta modalitat, com la genuflexió, a partir del Concili Vaticà II va ser progressivament desusada. Devem estar davant d'una revifalla preconiliar a la casa del patró?

I un bisbe que també

Ens han jurat i perjurat que el bisbe d'aquesta diòcesi és igual que Benny Hill, aquell senyor fàcilment identificable perquè corria

en calçotets darrere de senyores molt respectables. Així ho van poder acreditar l'altre dia quan el van veure a la festa de la Guardia Civil. Per cert, és el mateix que ha despatxat un professor de Religió per haver demanat 84 dies de baixa per maternitat, segons hem llegit a 20minutos.es El senyor bisbe, expert com tots els sants varons de l'església, es devia confondre: igual va entendre que qui demana una baixa de dos mesos i mig per maternitat per força ha de ser la mare i això sí que no: un professor de Religió, probablement barbut, donant a llum, no, home, no! El mal és que amb la mesura ha deixat a l'atur al pare i a la mare que ja ho estava. I això que havia dit que estava a favor de la família.

La Merda

Pel que han pogut esbrinar els tafaners, la merda eixa, que cada dos per tres surt a LA VEU DE BENICARLÓ, ja comença ha estar farta de tant de sortir a les portades i interioritats del setmanari. Fonts ben escatològiques ens han confirmat que a partir d'ara pensa demanar drets d'imatge.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

En camisa d'onze vares

Ja sabem que per a molts polítics les coses tenen només el valor del rèdit que donen en termes d'ocupació de silló. Un exemple el tenim ara mateix: després que Marcelino decidira (?) mantindre festiva la celebració de sant Bartomeu a canvi de elevar als altars del nomenclàtor el venerable mossèn Tomás, més d'un pot ser arribe a la conclusió que l'únic mèrit que el Consistori li pot reconèixer al religiós és haver estat moneda de canvi en la partida pels vots de la comunitat llauradora de Benicarló. Molt trist, com és habitual. Tots els benicarlandos coneixen les virtuts de mossèn Tomás, tots els benicarlandos i molts llocs de la contornada, per això resulta tan lamentable que només se'l reconega com a recanvi d'un envit electoralista que ha fracassat. D'altra banda, si calia batejar un carrer amb el nom d'un religiós (encara paguem delmes?) cert és que hi havia per a triar entre el clergat benicarlando. I no cal dir noms, que ja hem parlat massa segurament.

Fuga de talents

Inés Cornelles no serà l'única benicarlanda que treballarà al nou diari Ara, que es començarà a vendre a partir del 28 de novembre arreu dels Països Catalans (sí, sí, Països Catalans, encara queda molt llarg dir-ho de qualsevol altra manera). Àlex Gozalbo, format a LA VEU DE BENICARLÓ, deixa el bàsquet femení i canvia València per Barcelona. Treballarà, per tant, enmig de mestres com Carles Capdevila, Antoni Bassas, Xavier Bosch, Albert Om i Toni Soler. Qualsevol dia ens el trauen al Crackòvia, fent parelleta amb Pichi Alonso.

Desgavell circulatori

Ni amb ceba ho arreglen. Les cues que es formen a tota hora per culpa d'haver començat les obres de tres carrers al mateix temps són simplement demencials. A més tots els carrers un al costat de l'altre, Cèsar Cataldo, avinguda leclia i la canalització del gas al Passeig Marítim. La veritat és que resulta del tot insuficient per a governar el trànsit un semàfor que no serveix que dona pas alternatiu quan li passa per els dallonses. La ciutat ja deu portar gastats bona cosa de milions en informes amunt i avall destinats a orientar una millora de la circulació i mira que no cal anar tan lluny per a trobar especialistes en el tema. Donem-los una idea als saberuts de l'Ajuntament: una comissió d'autèntics experts només la poden integrar el repartidor del gas butà, el conductor d'un camió

que distribueix tots els dies material d'obra i una mare o pare que cada dia ha d'entrar i eixir del poble dos o tres vegades per a dur el xiquet a escola, al bàsquet i al repàs.

Els cartells de Zapatero

Ben amagadets. Això de posar rètols metàl·lics ben grans per "explicar" les obres que fan les diverses administracions, òbviament, ja és una moda, tot i que els del Pla Confiança, cal reconèixer-ho, són els més grans. Ara, ja es nota qui mana ací, els del pla ZP, que paga els apanyos a l'Ajuntament, estan al darrera, a la plaça tancada on no els veu ningú. I això que el cartell anuncia la rehabilitació "de la planta baixa, patio y accesos en la Casa de la Baronesa de Benicarló". I a la casa de la Baronesa s'entra per davant, no? Com són de pollastres estos populars, així pareixerà que ho han pagat ells. Si no el podem denigrar, a ZP l'amaguem, deuen pensar.

El 9 d'octubre (i què?)

Parlant de la confiança del Plan Confianza, segons hem pogut saber, ací ja pot ser la festa dels valencians que les obres d'aquest Pla continuaven, fins i tot, eixe dia.

SIGNAT EL CONVENI AMB ASHLAND

text NATÀLIA SANZ

L'Ajuntament de Benicarló ha signat definitivament el conveni amb l'empresa Ashland Chemical, que estableix la retirada de la multinacional de la seua ubicació actual per a l'any 2055.

Passat el període d'exposició pública, i sense que s'hagen presentat al·legacions, l'acord ja està vigent. El conveni, que va ser aprovat pel ple de l'Ajuntament, estableix que dins de 45 anys, és a dir, l'any 2055, l'empresa haurà de reubicar fora del seu lloc actual situat en la partida Povet. El conveni preveu 30 anys més de producció per a l'empresa i 15 per a realitzar el trasllat a altra zona industrial de la ciutat, allunyada del nucli urbà. En principi, una de les zones previstes per al trasllat de Ashland és l'entorn de la EDAR, on el Concert Previ del PGOU preveu la reserva d'una parcel·la de terreny destinada a àmbit industrial. Ashland Chemical té una activitat industrial química de fabricació de pintures, lacas, vernissos i altres components. Actualment empra a unes 300 persones, entre llocs de treball directes i indirectes.

El conveni va ser àmpliament criticat pel grup municipal socialista, que va acusar a l'equip de govern de "rendir-se" davant la indústria química. Enric Escuder, portaveu dels socialistes, va assegurar que "se li atorga a la química una patent de cors al permetre la seua ampliació en edificació i producció i també que es perpetua in secula seculorum". Segons el grup municipal socialista, el conveni "està condicionant per a tota la vida el PGOU i també el creixement residencial" donades les condicions arribades amb l'empresa i que passen per que "al sòl residencial que té afegit se li dona la màxima volumetria, el 0'75, deixant-lo lliure de càrregues urbanístiques a excepció del vial confrontant, i possibilita subrogar a un tercer el conveni". Referent al trasllat, el document consigna que "és prorrogable, no estableix cap penalització si no es trasllada, consolida totalment l'ús industrial, possibilita el creixement urbanístic fins al 40%, una cosa que ara no té". D'aquesta manera, els socialistes consideren que "les grans promeses de traure les olors del casc de Benicarló es converteixen en aigua de borraines".

Publicitat obra pública

És ben sabut que cada vegada que s'apropen unes eleccions, siguen les que siguen, però sobretot les locals i autonòmiques, la maquinària electoral dels partits al govern comença a rutllar però amb els megàfons i les pancartes, de les arengues polítiques, convertides ara en panells descomunals que indiquen que, a la cantonada estan realitzant-se un grapat d'obres pagades per manganito o sotanito (depenent de qui siga el que governa).

Ací a Benicarló, com és lògic i normal, no som una excepció a la norma i, a mig any vista de les properes eleccions, el partit que ens governa ens delecta amb el seu bon quefer amb dos obres simultànies a dos carrers, el Cesar Cataldo i l'avinguda de lecla, que s'han convertit en el baluard tant del PP local com de l'autonòmic (només cal veure els grans panells anunciadors de les obres que hi ha a l'avinguda Marqués de Benicarló), que vol expressar la seua gran aposta per la nostra ciutat.

Però com sempre passa, també, la ciutadania n'acaba farta d'aquesta mena de cursa per veure qui forada més en menys poc temps, sense planificació ni sentit. I així, els veïns d'aquests dos carrers principalment, i també tots els usuaris

755

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

indirectes que circulen pels seus voltants, ja han començat a fer palés el seu malestar per la desconsideració cap a ells i pel caos, de tota mena, sobretot circulatori, que les susdites obres estan provocant.

I damunt, aquesta desconsideració, s'ha vist agreuada pels talls sense cap sentit, a la babalà (amuntegant terra allà per on els ve en gana), que estan fent els encarregats de realitzar les obres.

A més, per acabar d'adobar-ho no se'ls va ocórrer altra cosa que autoritzar, al mateix temps, la canalització del gas ciutat al passeig Marítim. D'un cop han ficat potes amunt, al mateix temps, fins a col·lapsar-la, una zona que agafa quasi una quarta part del poble amb dos de les vies principals que serveixen per anar cap a la nostra façana marítima. Ah, i per si fora poc, regulat amb un semàfor que, si serveix d'alguna cosa, és per empenyar encara més als conductors que es veuen atrapats en aquest desgavell.

Però no cal patir, algú en sortirà beneficiat, si més no, les empreses que s'han encarregat de fer tots els panells publicitaris, d'obra pública, que en són molts, tant del Pla Zp com del *Plan Confianza*, que tenim desperdigolats per totes les cantonades.

Trofeu a López López

text i foto REDACCIÓ

El passat 18 d'octubre a les 20,30 h. es va celebrar al saló d'actes de la Delegació de Castelló de la Federació Territorial Valenciana de Futbol un acte organitzat pel col·legi d'entrenadors de la comunitat valenciana, en el qual es van lliurar trofeus a diferents entrenadors que havien aconseguit títols la passada temporada. Entre ells estava el benicarlando Pepe López López, que va arrebregar el corresponent al títol de Campió de 3a Regional Juvenil amb el Benicarló Base Futbol "A".

En l'acte, a més, va fer una xerrada sobre tàctica l'entrenador del Llevant femení de la passada temporada.

Divendres 29 i Dissabte 30
22.30 h

Temporada teatre de tardor.
Teatro de Guardia presenta
PALABRAS ENCADENADAS
de Jordi Galzeran.

Espectacle en castellà.

Preu: 5€.

Organitza: Teatro de Guardia.

laveubenicarlo@terra.es

Carxofa:

per a l'AMPA del col·legi Eudardo Martínez Rodenas pels seus cursos de València per a pares i mares i nouvinguts. Excel·lent iniciativa que, amb el seu granet de sorra, intenta ficar al seu lloc la nostra poc valorada llengua. El que no fan les administracions, i tampoc valoren, ha de sortir directament de la ciutadania. Enhorabona i que continue!

Panissola:

al govern per posar excuses per a no fer cas de la proposta de llei de "televisió sense fronteres". Que si no tenen diners, que si cal fer altra vegada l'estudi de les freqüències... quan els interessa no els dol la butxaca ni els estudis. Clar que és la butxaca dels altres...

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4

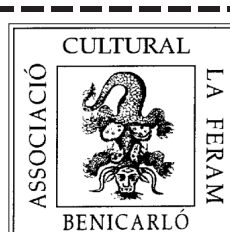
info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line
del Maestró,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassó

Cultura
Món rural
Esports
Gastronomia
Classificats
Llibres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

